

ת"פ 29727/05/17 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשם - יהודה נוריאל ישראלי

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 29727-05-17 מדינת ישראל נ' ישראל

בפני
בעניין: כבוד השופט הישואם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל ע"י עוה"ד מעין
דואק

נגד
הנאשם - יהודה נוריאל ישראלי ע"י עוה"ד
איתי בר עוז

גזר דין

כתב האישום

1. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 28.11.16, בשעה 17:30 או בסמוך לכך, בתחנת דלק בכביש 443, במהלך ויכוח עקב כך שאופנוע הנאשם חנה בחניית נכים, דחף הנאשם יחד עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, את חזקיהו יוסף אריאלי (להלן: **המתלונן**), חבט בחזהו במכת אגרוף ובעט במראת צד שמאל של רכבו. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרם למראת הרכב נזק שעלות תיקונו 664 ₪.
2. הנאשם כפר בכתב האישום ולאחר שמיעת הראיות, הוא הורשע בביצוען של העבירות הבאות: תקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

תסקירי שירות המבחן

3. התקבלו שלושה תסקירים לעונש מטעם שירות המבחן (מיום 16.6.19, 29.10.19 ו- 11.12.19) שנאמר בהם, בתמצית, כדלקמן:

א. הנאשם הוא כיום בן 21 שנים, רווק ועובד כשכיר בחברה המתמחה בתחום ההגברה והתאורה. בנוסף, בשעות הערב הוא לומד בישיבה אשר משלבת לצד לימוד תורה, קורס טכנאי טלפון שבו הוא משתתף.

ב. לאחר אבחון שנערך לו, נמצא שהנאשם סובל מבעיות של קשב וריכוז ואף הוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי שיש לו נכות צמיתה בשיעור של 40 אחוז. הרקע לנכות הוא השילוב שבין בעיות הקשב וריכוז והחשש שהוא נמצא על הספקטרום האוטיסטי.

ג. לנאשם אין עבר פלילי קודם והתיק הנוכחי הוא הרשעתו היחידה. שירות המבחן ניסה לשלב בתוכנית טיפולית אך הדבר לא צלח מאחר והנאשם לא שיתף פעולה וגם לא הגיע לראיונות שנקבעו לו.

ד. אף על פי כן, בתסקיר מיום 16.6.19 שירות המבחן המליץ על ביטול ההרשעה תוך הטלת צו מבחן ו-200 שעות שירות לתועלת הציבור. בהמשך, בתסקיר מיום 11.12.19, שרות המבחן חזר בו מההמלצה לבטל את ההרשעה וזאת לאור העדר שיתוף הפעולה מטעם הנאשם. התסקיר מיום 11.12.19 נשלח על ידי שרות המבחן מיוזמתו ומבלי שנתבקש על ידי בית המשפט, וזאת לאחר שעייין בפרוטוקול הדיון שבו הצדדים טענו לעונש ביום 19.11.19.

4. למען הסדר הטוב, יובהר שאין משמעות לאמור בתסקיר מיום 11.12.19 שהתקבל לאחר שהצדדים כבר השלימו את הטיעונים לעונש ביום 19.11.19. ממילא, גם ללא התסקיר המשלים מיום 11.12.19, דעתי היא שיש להרשיע את הנאשם וזאת על אף ההמלצה לביטול ההרשעה שהופיעה בתסקיר מיום 16.6.19.

טיעוני הצדדים לעונש

5. המחלוקת המרכזית בין הצדדים נוגעת רק לשאלה האם יש לבטל את ההרשעה של הנאשם, כפי שטען הנאשם, או להשאירה על כנה כפי שטענה המאשימה. ההגנה טענה שהיה ובית המשפט יקבל את טענתה שיש לבטל את ההרשעה, אזי יש להטיל על הנאשם צו מבחן ו-200 שעות שירות לתועלת הציבור כפי שהומלץ על ידי שירות המבחן.

6. המאשימה טענה שיש להשאיר את ההרשעה על כנה מאחר והנאשם לא הוכיח שייגרם לו נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה. ההגנה הוסיפה שהיה ובית המשפט לא יקבל את הבקשה לביטול ההרשעה, אזי יש להסתפק במאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלונן, מבלי להשית על הנאשם צו מבחן או שעות שירות לתועלת הציבור.

דין והכרעה

7. מאחר והמחלוקת היחידה בין הצדדים נוגעת רק לשאלה של ביטול ההרשעה, גזר הדין יתמקד בשאלה זו בלבד. למעשה, מתייתר הצורך להגדיר את מתחם העונש ההולם שרלוונטי לאירוע מושא כתב האישום.
8. כידוע, נאשם שמבקש לבטל את ההרשעה בעניינו, צריך להוכיח שני תנאים מצטברים. ראשית, שהאינטרס הציבורי מאפשר לוותר על ההרשעה וזאת לאור סוג העבירה שבוצעה ונסיבות ביצועה (להלן: **האינטרס הציבורי**). שנית, על הנאשם להוכיח שייגרם לו נזק מוחשי וקונקרטי היה וההרשעה תמשיך לעמוד בעינה (להלן: **הוכחת נזק מוחשי וקונקרטי**).
9. במקרה שבפני, הנאשם לא הוכיח שייגרם לו נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה ולכן נשמט לחלוטין הבסיס לבקשתו לביטול ההרשעה.
10. בפסיקה הובהר שהביטוי "**נזק מוחשי וקונקרטי**", משמעו פגיעה בתפקודו התעסוקתי הנוכחי ולא מדובר ב-**פגיעה פוטנציאלית עתידית** בשל קיומן של תכניות ללימודים בעתיד או קיומו של רצון להשתלבות בעתיד במקום עבודה כזה או אחר. להלן האסמכתאות לכך מפסיקתו של בית המשפט העליון:
- א. רע"פ 4592/14 **רוטמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.5.14). המבקשת טענה שיש לה כוונה לעסוק בעתיד במקצוע השיננות, ולכן נרשמה ללימודי השיננות. נקבע שאין בכך די על מנת להוכיח קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי, קרי נזק למצבה התעסוקתי הקיים ובקשתה לביטול הרשעתה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נדחתה.
- ב. רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.1.13). המבקש הורשע בעבירה של איומים כנגד בת זוגו ועתר לביטול ההרשעה מאחר והצהיר שיש לו כוונה בעתיד ללמוד לימודים אקדמאיים ולהשתלב במקום עבודה שדורש השכלה אקדמאית. בקשתו לביטול ההרשעה נדחתה מאחר ולא הצליח להוכיח נזק קונקרטי ומוחשי, קרי נזק שייגרם למצבו הנוכחי מעצם ההרשעה.
11. הטענה לפגיעה בתעסוקה: בתסקיר שירות המבחן מיום 16.6.19 נרשם באופן כללי וללא כל הסבר, שהרשעתו של הנאשם עלולה לפגוע בעיסוקו הנוכחי בחברה שבה הוא עובד בתחום ההגברה והתאורה. טענה זו הועלתה בעלמא. לא הוצג אישור בפני בית המשפט על עיסוקו באותו תחום, לא ידוע מה שם החברה ומה תנאי העסקה בה וגם לא הובא עד שיסביר מה תפקידו של הנאשם בחברה והאם העסקתו בחברה מותנית בהעדר קיומו של רישום פלילי. בנסיבות אלה, ברור שלא הוכח שייגרם

לנאשם נזק מוחשי וקונקרטי בתחום התעסוקה היה וההרשעה תמשיך לעמוד בעינה.

12. הטענה לפגיעה בסיכוי לשידוך: במועד הדיון שנקבע לשמיעת הטענות לעונש, העידה אמו של הנאשם שהוא מקיים אורח חיים חרדי ונהוג ומקובל באותה קהילה לבחון את קיומן של הרשעות פליליות של חתנים פוטנציאליים המעוניינים בשידוך. לטענתה, קיומה של הרשעה פלילית תפגע בסיכוי להינשא בתוך הקהילה החרדית. לא שוכנעתי שטענה זו עונה על התנאי של "נזק מוחשי וקונקרטי" לפי המשמעות שניתנה לתנאי זה בפסיקה. כאמור, נזק מוחשי וקונקרטי מתייחס לפגיעה בתעסוקה בהווה ואין לו ולא כלום עם הסיכוי להינשא בעתיד, או עם הסיכוי למצוא שידוך מתאים בהתאם למנהגיה של קהילה זו או אחרת.

13. משהוחלט שאין מקום לבטל את ההרשעה, מתייתר הצורך בהטלת צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור. דברים אלה מקבלים משנה תוקף גם לאור העובדה שהנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא השתלב בקבוצה טיפולית. על כן, צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור הם בגדר הכבדה מיותרת על הנאשם וגם על שרות המבחן.

14. העמדה של המאשימה שיש להרשיע את הנאשם, להשית עליו מאסר על תנאי ולחייבו בתשלום פיצוי למתלונן ולשלם קנס כספי, היא עמדה מאוזנת שלוקחת בחשבון את כל הנתונים לקולא שלהלן: העדר עבר פלילי; נכותו של הנאשם; וכן גילו הצעיר, כמי שהיה "בגיר צעיר" במועד ביצוע העבירה.

15. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, הנאשם לא יבצע עבירת אלימות, או עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ב. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן, עד תביעה 1, בסך של 2,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.2.20 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיד.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של 1,000 ₪, או 3 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.3.20 והשני עד ליום 1.4.20. היה והתשלום הראשון לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט כסלו תש"פ, 17 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.